

בראשית כת ויצא

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב
אֶת־רָחֵל בֶּת־לְבִנֵּן אֲחֵי אַמֹּו וְאֶת־צָאן
לְבִנֵּן אֲחֵי אַמֹּו וַיַּגֵּשׁ יַעֲקֹב וַיַּגְּלֵל אֶת־
הָאָבָן מַעַל פִּיהָבָא רַוִּישָׁק אֶת־צָאן לְבִנֵּן
אֲחֵי אַמֹּו:

ריבינו בתה

(י) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב בְּכֶתֶב הַזֶּה כִּמֵּה פֻעָם אֲחֵי אַמֹּו * לְהַודֵּעַ כִּי כֵּל
מַה שַׁהַתְּדִיל יַעֲקֹב בַּצָּאן לְהַשְׁקוֹתָם, וְמַה שַׁהַיָּה חֹמֶל עַל רָחֵל בַּת לְבִנֵּן לֹא עָשָׂה לְכֹבֵד
לְבִנֵּן רַק לְכֹבֵד אַמֹּו, בְּשִׁבְיל שַׁהַיָּה אֲחֵי אַמֹּו. וּמִפְנֵי זֶה בְּכֶל פֻעָם שִׁזְׁכֵּר הַכֶּתֶב שָׁמוֹ שֶׁל
לְבִנֵּן הַרְשָׁע יַזְכִּיר בְּכֶל פֻעָם "אֲחֵי אַמֹּו", לְבָאָר כִּי לֹא הָיָה מַשְׁקָה צָאנָו שֶׁל לְבִנֵּן כִּי אִם
בְּשִׁבְיל שַׁהַיָּה אֲחֵי אַמֹּו, וַיָּכֹר בְּלִבּוֹ אֶת אַמֹּו אֲשֶׁר אָהָבָתוּ שָׁנְתָנוּ לֹו הַעֲצָה הַזֶּה לְבָא
אֵלֵין. וְעוֹד יְשַׁ בָּזָה טָעַם אֶחָר: שָׁהָרֵי כִּשְׁרְאָאת אָדָם אוֹ יִשְׁמַע מַה שָׂהָרָא חֲפֵץ, הַנְּהָה זֶה
סְבָה לְחַמּוֹסֶת כִּי בְּכֶחֶת תּוֹלְדוֹתָו, וּמִפְנֵי שַׁהַיָּה אָדָם הוֹשֵׁב כִּי טָבָע שֶׁל יַעֲקֹב בְּרָאוֹתוֹ אֶת
רָחֵל נִמְשָׁךְ אֶחָר תָּאוֹה גַּפְנִיתָו וְהַסְּפִיךְ בַּו כִּי בְּגַלְילַת הָאָבָן מַה שָׁלָא הִיא עֹשָׂה מִתְחִילָה,
לְכָרְבָּה הַזְּוּרָק לְוֹמֶר כִּמֵּה פֻעָמים "אֲחֵי אַמֹּו" לְהָרוֹת כִּי לֹא גַּטְוָסֶף כִּי בְּטָבָע לְאָהָבָת רָחֵל,
וְלֹא הִיא לֹו בְּרָאיַתָּה שָׁוֹם הַתְּעוּרָרוֹת כְּטַבְּעֵי שָׁאוֹר בְּנֵי אָדָם אָבֵל הַכָּל לְאָהָבָת אַמֹּו וּמִפְנֵי
זֶה הַזְּכִיר הַכֶּתֶב אֶת רָחֵל וְאֶת הַצָּאן קָדוֹם שִׁזְׁכֵּר: וַיַּגֵּל אֶת הָאָבָן, וְלֹא אָמָר *: וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת רָחֵל בַּת לְבִנֵּן אֲחֵי אַמֹּו וַיַּגֵּל אֶת הָאָבָן. ג

שמות לב כי תשא

וַיַּעֲמֹד מֹשֶׁה בַּשְּׁער הַמִּחְנָה וַיֹּאמֶר מַי לִיהְיוֹה אֱלֹהִים
וַיִּאֱסֹפוּ אֶלְיוֹן כָּל-בְּנֵי לְיִוָּה:

דעת זקנים מבני התוספות

ונראה לפי סעיו צטו לי קראוטיס למס' לפיק נג' נמלטה מהלך מס' לפמייל מנתק גג מקומו.

ימוי החגcola

בכתב בס' חות המשולש שבין הצעון בעל חותם טופר הי' וניל לומר שלכן
הישמש רבעו והקדוש עזון חונכת ולא הזכיר במשועה ע"פ מה שכתב
הרמב"ן ויל' פ' וואי על חփוסק לא יסור שבט מיחודה כי זה היה עונש
ההשמנאות שמלכו בבית שמי כי חוץ שבט מיחודה עליון ואולם האם נשכחו
מגנטה והמצאות מישראל ויעמ"כ ונעמדו ענש גדול כי אורע נבי השמנאות
וחוקן המולעך וזה אחר זה עם כל מטורות וחקלחות נפלו ביד אויכים בדור
אטמא עבדא וזה שבודו בפ"ו מה שאמרו ויל' כל מטיין אדר' מבית השמנאות א'
ומבית דוד והסיו' השבט המתווך לנגיד' ויה' עונש מורה בגדי מדת
שלחטבאל מכב"ה את עבדיהם עליות' ושם הבריותם וכו' שם ע"ל ותמה רב'
מדיבת' דוד קאוי מנאיתא בשבות דוד' ל'ו בבי דאתא מדר' מהפ' ודר' ב'
בכחותה דוד', על ט' לא ט' בפ' עט' עט' מונרכ' 3

ועיין בתשובה מהר"ץ אריה סי' ע"ח שפקק אשואל. חיטין להשוו כנ'
על רבעו הקדוש שבüber כבוזו וכבוד בית אונז'ין קידר למיטם וס'
חונכת, וחשיב שובי' הקדוש כוונתו הי' לשם שםים.